

βουσάνοι, πούνοι ή χώρα τους ; ; ; δέν άπαντάτε θεομπαίχτες ! Οί Καθαρβουσιάνοι φαίνεται ζούσανε στη νήσο Καθαρβούσα, που βούλιαζε στο σάπιο πέλαος της φαντασίας σας, σαν ήλλη 'Ατλαντίδα ! Πότε θα βουλιάξετε και σεις ! . . .

Λαέ της ρωμισούνης ! άνοιξε τά μάτια σου να δεις τά κατώματα τώ δημώ σου και να τους κρίνεις, με την πρέπουσα την άσπρηότη ! Διαλεχτή νεολαία, φοιτητάδες και φοιτητρες, δότε προσοχή ! Φτάνει που ζήσαμε ώς τά τώρα στρειδιού ζωή ! 'Ως πότε θα ύποφέρουμε τον άβάσταχτο άφτό ζυγό ; 'Ως πότε θα μ'ε πλανέψουνε οί κηκιδόγοι, που θέλουνε να παχάινουνε με τά νέβρα μας και με τό αίμα μας ; Πότε θ' άκουστεί τό παντοδύναμο, τό δίκαιο, τό φοβερό παράπονό μας, που θα ζιπάσει τον κόσμο και θα τόνε άναγκάσει να μ'ε πεδαστεί, άντι να μ'ε κοροιδέψει για την όπισθοδρομικήτη και τη βαρβαρότητα μας ; 'Ομπρός ! 'Ας άντηγήσει άφτό τό παράπονο άπ' τή μιά ήκη της ρωμισούνης ως την ήλλη ! Τό παράπονο, που θ' άναποδογυρίσει τό παρόν, τό παράπονο, που θ' άνάψει άσβεστη φωτιά, για να κάψει όλη τή σαπίλα μας ! . . .

Θα φύγουνε τότε σαν τά δειλά τσακάλια οί τυράννοι μας, που τους άντρείβει τώρα ή βουθαμάρα μας ! . . . Κάτω ή κυβέρνησή τους, κάτω ή πολιτική τους, κάτω τά σχολεία τους, κάτω οί ματαρίνοι οί δασκάλοι τους ! 'Ας διώξουμε άπ' τις πολιτείες μας τις θαινες, που τρώνε τους ζωντανούς ! 'Ας εξορίσουμε τις θαινες στα νεκροταφεία να σκάψουνε τά μνήματα, να φάνε τους νεκρούς ! Μακριά τά κοράκια ! δε θέλουμε να είμαστε πιά πτώματα ! θέλουμε να ζήσουμε ζωή ήθνική, ζωή άνθρώπινη ! Ευπνάτε ! Οί νυχτερίδες—τά Φάσματα δέν μπορούνε να βυζάξουνε πιά τό αίμα άπ' τις φλέβες μας ! Στο δισβόλο οί κουκουβάγιες ! δε θα κατοικήσουμε πιά μέσ' τά χαλάσματα ! Μ'ε φτάνουνε τά έρείπια ! Να φιαόουμε όλα νέα, όλα φωτεινά, πρέπει ! Να μιλήσουμε και να γραφούμε την ήλοζώντανη τή ζουμερή τή σπαρταριτή γλώσσα μας, ταιριάζει ! Να σπουδάσουμε ζένες γλώσσες, να μάθουμε τέχνες και επιστήμες. Φτάνει που χάναμε ως τώρα τά χρυσά της ήσιότητας μας τά χρόνια, για να ξεδιαλλύσουμε τις ήσιότητες άνοησίας των κουτοπόνηρω δασκάλω μας ! Φτάνει που φορέσαμε τή ζουρλομαντύα και χορέψαμε σαν τις άκροϋδες στον ήχο του ζουρνά, που παίζαν οί ψεφτοπροφήτες κ' οί ψεφτοπατριώτες μας ! Δέ χρειαζούμαστε πιά πύρινους και πατριωτικώτατους λόγους από στόματα δειλώ λαγώνε στρατηλατών στον καιρό της ειρήνης και άπαλλαγέντα στον καιρό του πολέμου ! Πολύ, παραπολύ άσχημα συνειθισαν οί τυράννοι μας ! Χρόνια και καιρούς τρών και πίνουν και άργυρολογάνε στο λογαριασμό μας, σαλοβοντας όμπρός στα μάτια μας οικίες και μορμολύκεια ! Καιρός πιά να ριζούμε τις μάσκες τους τις τραγικές, κάτω άπ' τις όποιες γελάνε κλόουνοι ! 'Ενα λάκκο για όλους και για όλα : τό λάκκο της λησμοσύνης και της περιφρόνησης. 'Ας ζήτουνε εκεί τή φυσική ζωή που τους ταιριάζει ως που μονάχοι τους να ψοφήσουνε, κ' ύστερ' άς σκεπάσουνε τό λάκκο με την πλάκα της Λήθης, μη τυχό τό μόλυσμα μεταδοθεί στη νέα γενιά !

'Εσείς οί νεοί του μυαλού κ' όχι της ήλικίας, έσείς οί άριστοκράτες της Σκέψης, έσείς φοιτητάδες και φοιτητρες, άφιστε τους άναδιπλασιασμούς και τ' άπαρέμφορα άφιστε τά διπλώματα και την καταρχιμένη την άποκατάσταση και κατεβάζτε στο λαό, που σας γέννησε και σας άνάθρεψε. Μιλήστε του στη γλώσσα του και γλώσσα σας, ζηγήστε του τί τρέχει, διδάξτε του τά δικαιώματα και τά καθήκοντα, που έχει, σαν ήθρωπος και σαν ρωμιός. 'Ενωθήτε μαζί του και δείξτε τή γροθιά σας, σ' εκείνους, που στέκονται ψηλά χωρίς να τό αξίζουνε !

Είναι είδωλα κωμικά, τάφοι κεκοιμημένοι, φαρισαίοι ήλιθιοί, όνοι με δοράν λέοντος. Γκερμίστε τά είδωλα ! άφιστε λήπτερη την πηγή του Φωτός να περιλούσει όλα ! 'Ας λείψουνε τά μισοσκόταδα κ' οί οικίες ! 'Εθαγγέλια, άρχαίοι συγγραφιάδες και ζένοι—θυμάστε φοιτητάδες μου τά βγγελικά, πόσο ακινίσσαμε τότε και ντραπήκαμε για λογαριασμό σας—όλα στη μέση. Μεταφράστε τα στη γλώσσα μας, στη γλώσσα του λαού μας. 'Ας διαβάσει μπόλικά, μπόλικά ή λαός. Εξέρει ή ρωμιός σαν τό μελίσσι ποιά να διαλέξει, φτάνει μόνο τό λουλούδι να ναι άφτονο ! Μη κανετε, κείνο, που κανανε οί ήσείες της Αίγυπτου και που κανουνε σήμερα οί παπάδες κ' οί δασκάλοι μας. Κρατούνε τά κλειδιά, ούτε αυτοί μπαίνουνε, ούτε άλλους άφίνουνε να μπουνε στον όλόφωτο και παράμορφο Νάο της 'Αλήθειας !

Ευπνάτε άδέρφια, ζυπνάτε σήμερα, γιατί ήβριο θέναι άργχ ! 'Ολα τά ήθη από πολόν καιρό ζυπνήσανε και πάν όμπρός. 'Ομπρός τό λοιπό κ' έμεις, όμπρός ! Ούτε μιá ματιά πιά πίσω. Θυμάστε τό πάθημα της γυναίκας του Λώτ.

ΓΙΑΠΟΝΑΣ

ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

—'Ο ήρώμος του περσινού φύλλου του «Νουμά» (3 του Θεριστή) είτανε 250, κ' όχι 249 που έμεινε από τυπογραφική άβλεψιά. Παρηκλούμε τους φίλους να τον διορθώσουν

—Με κάποιο Γυμνάσιο ένας δίσκλος τελειώνοντας τά μαθήματα της χρονιάς, βρήκε κατήλληλη εύκαιρία να βγάλει λόγο και να κατκεκωνώσει τους δημοτικιστάδες.

—Τό περίεργο είναι που άνήμεσα στ' ήλλα είπε και τούτα τά σημαντικά. «'Αλλοίμονο στα ήθνος αν έπικρατήσουν οί μαλλιαροί, και δυστυχώς θα έπικρατήσουν».

—Βύχριστούμε τον κ. καθηγγητή που με τόση έπιγραμματικότητα μ'ε χριζει τή νίκη. "Όσο για την άπελπισία του, νομίζουμε πως δέν έχει και πολύ δίκιο. 'Ας ξετάσει καλύτερα και βελύτερα τά πράματα, κ' ίσως άλλξει γλώμη.

—Ρωμική πέρα και πέρα στα καλοκαιρινά μας βίζιτρη. "Όλη ή γονροκοπιά του Γαλλικού θεάτρου, μεταφρασμένη όπως όπως, άνεβάζεται στη σκηνή, δίχως την παραμικρότερη. Ίσως τώρα τούλάχιστο, διακοπή κ' άνίσα με κανένι έργο της προκοπής.

—Κι αυτά άκόμα τά πρωτότυπα έργα που θα πιχτούνε, μυρίζουνε ρουτινιέρικη μούχλα. Μά τί περιμένει κανείς άφού κοζάρουνε στον τόπο μας και στον καιρό μας για τεχνίτες οί διάφοροι Κουσουπήδες, Νένδες, Βάχοι, Τανήγρηδες και συντροφία.

—Τέτοιο όμως κοινό ρουτινιέρικο πούνει τό δικό μας, τέτοιους συγγραφιάδες χρειάζεται και τέτοιους διασάρχεις.

—'Ακούσαμε πως στο «'Αθήναιο» ή διασάρχεις Οικονόμου έτοιμάζει και μερικ' έργα της προκοπής. Στο πρόγραμμά του έχει Χάουπτμαν, 'Ιψεν και τέτοιους. 'Ακόμα κ' ένα δράμα του Καμπύση. 'Όμως με τί προσωπικό θάν τά παίξει αυτά,

—'Η «'Ακρόπολη» άνδημοσιεύοντας τις προάλλες από τή «Νουμά» τό γραμμα του δήμαρχου της Κέρκυρας κ. Κόλλα, έγραψε τή μεγάλη ήλήθεια πως αυτό είναι τό καλύτερο πρόγραμμα για τις νέες δημοτικές εκλογές.

—'Υποψήφιοι για τό έρχόμενο φιλολογική βραβείο του Νόμπελ είναι δέκα μεγάλοι, δηλαδή ή Τολστόης, ή Στερνμπουργ, ή Χίουπτμαν, ή Μάτερλιγκ, ή 'Ιωνάς Λή και άλλοι πέντε, και ή Σουρής.

—Οί «'Αθήναιο», διά χειρός Γρ. Ξενοπούλου, ψηφίζουν για τον τελευταίο, κ' έχουν βεβαιότητα πως οί 100,000 θα άρριθίζουν στα γραφεία του «Ρωμιού».

—Ευχόμαστε κ' έμεις να γινει αυτό τό θέμα, άρι να γινει και τό μεγαλύτερο—να πιάσει πιά να βγαίνει ή «'Ρωμιός»,— αν και ή κ. Ξενοπούλος δε φίνεται να τό πολυπιστεύει, άφού με πικρό παράπονο γράφει διε και τό έργο του Σουρή σ'όπως όλα τά μεγάλα, θα τό στεφανώσει ή χρέονα.

—Για την κατήγηση του βιβλίου της Γραμματικής θρηνεί και ήδύρεται ή Κανελλιής στους «Καιρούς», μ' ένα δεκίρικο άρθρο του και στού Ζιχζράτου μ' ένα είκοσάρικο λόγο του.

—Με και ή Πότ έγραψε τό παντίρικο ήρθράι του, για να μη θαρτεί κανέ άνένυτη και ή φιλιάνη του ή 'Ρωμιατική.

—Λέγοντας για τή Γραμματική, θυμηθήκαμε την «'Εστία», που βρήκε και την ήρομη με μιá ήξυπη σε κλίμα της Τρίτης του κ. Δ. Λοθέρου και Σας, που λέγεται Λαϊκή, για να μ'ε πιά πως ήληνη γλώσσα του Λαού είναι αυτή, που γράφει ή κ. διευθυντής της «Λαϊκής».

—'Όπως και για την Τρίτη, έτσι και για τή γλώσσα θα πιστεύει ίσως ή κ. Κέρος, πως γίνονται με τους τίλους μονάχα και όχι με τά πράματα.

—Στις άνοησίες του «Messenger d'Athènes» για την ήθνική μας γλώσσα πολύ ήξυπη και νόστιμα άπαντεί ή φίλος μας «Monde Hellénique».

—Με τή διαφορά μονάχα πιά ή ήρογράφος του Jean d'Argos, όπως όλοι έσοι δέν ήξυνη ή δε σκοτίζονται και πολύ για τό ζήτημα, φητάζεται κ' αυτός τον έαυτό του για Λεξικό της Νεοελληνικής, καθώς λέει πικρά πάνου για τους τέτοιους ή Ηιοριώτες.

Ο ΙΔΙΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Σπ. Αε. Μά άκρίτηση που την έχετε να γράσει κ' ή Νουμάς τά μεγάλα γεγονότα της βρομιάς ! Δέν έχουμε ούτε τις σελίδες ούτε τα πειστήρια του κ. Γ'άννου, για να σας περιγράψουμε «κατάληπτά» τά περιστάτικα τά μεγάλα νέα, σαν τή μορμα της Βουλής, τή διπλή πλαστογραφία του Αχρίου του Στόλου, τή 'Απρόσπια του Κουρούπη που έγραψε ή κ. Τροχιόδομος, και τό θάνατο του Σακκούλε,— αν και αυτός ή μακρίτης εξίξε πικρά πάνου άπ' όλα.

κ. Καρχ. 'Ετσι είναι τό φυσικό του Ξενοπούλου. Χήμερη για τή δημοτική, κύριο για την καθαρουτα. Μά στο καρρί και μιá στο πέταλο. 'Ελαί, βίβλια, τόνο τονηθίσαμε πιά και δε μ'ε κανει έντύπωση. — κ. Κάρ. Για να παινεθής σήμερα από τις ήρημερίες και την κοινή γνώμη, πρέπει να κολακεύεις τά πρόστυχα γούστα και να ξερογλείφεις στα διάφορα δημοσιογραφικά γούστια. Εύκολα, κηθώς βλέπεις, πράματα και τά δύο. Αυτό είναι «τό μυστικό της έπιτυχίας», αυτόν που μ'ε γράφεις. — κ. Ν. Μ. 'Υπάρχουνε και υλιτεάνηδες λόγιοι, που δύο φορές τό χρόνο κάτι γράφουν, κ' όδες τις άλλες μέρες κ'ρίουν. 'Εχουν μερικες έπιρύλαδες για τή γλώσσα, έχουν για την τέχνη δικές τους θεωρίες που μιλάνε γ' αυτές στα διάφορα δημόσια κέντρα. Σας παρακαλούμε μην τους παίρνετε στα σοβαρά, και τους κατηγορείτε έτσι άδικα.

ΚΕΡΔΟΣ 363.100 ΔΡΑΧΜΩΝ

Ναί 363,100 δραχμάς έδωκε μέχρι τούδε τό γραφείον του τραπεζομεσίτου κ. 'Ιω. Φωτίου εις τους πελάτας του. 'Ητοι εκ των ήγοραστών λαχειοφόρων όμολογιών εκ του γραφείου του έχουν κερδίσει διάφορα ποσά, άνερχόμενα εις τον στρογγυλόν αριθμόν 363,100 δραχμών.

'Ο κ. 'Ιω. Φωτίου θέλει ν' αναδιόσση τό ποσόν τούτο εις 1,000,000 δραχ. και καλεί, τους θέλοντας ν' ήγοράσωσι τοιαύτην να προσελθωσιν εις τό τυχηρόν γραφείον του, όπου πάντως θα κληρωθή μετ' άμοιβής όμολογία τις και τι χαρά να είναι ή πρώτη με τάς 20,000, χρυσας δραχμάς την 18 'Ιουνίου έ. έ. οτα γενήσεται ή κλήρωσις.

'Όσαύτως άσφαλίζονται και λαχειοφόροι όμολογία της αυτής 'Εθνικής Τραπέζης διά την αυτήν εις τό ήρτιον κλήρωσιν της 18 'Ιουνίου 1907 άντι μ'εδς δραχμής εκάστη.